

**Ο ΠΕΡΙ ΡΥΘΜΙΣΕΩΣ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΝ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΑΙ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ 2004**

Απόφαση δυνάμει του άρθρου 46(7)

Νομική Βάση.

Για σκοπούς:

εναρμόνισης των διαδικασιών ορισμού και ανάλυσης των αγορών Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών με τις κατευθυντήριες γραμμές της πράξης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με τίτλο:

«Οδηγία 2002/21/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών» (ΕΕ L 108 της 24.4.2002, σελ.33),

«Οδηγία 2002/19/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 7ης Μαρτίου 2002 σχετικά με την πρόσβαση σε δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών και συναφείς ευκολίες, καθώς και με τη διασύνδεσή τους» (ΕΕ L 108 της 24.4.2002, σελ. 7),

Ο Επίτροπος Ρυθμίσεως Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών και Ταχυδρομείων, ασκώντας τις εξουσίες που του παρέχει το Άρθρο 46(7) του περί Ρυθμίσεως Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών και Ταχυδρομικών Υπηρεσιών Νόμου του 2004 («ο Νόμος») μετά από διαβούλευση με την Επιτροπή Προστασίας του Ανταγωνισμού, εκδίδει την ακόλουθη Απόφαση.

Μέρος Ι. Εισαγωγικές Διατάξεις

Συνοπτικός Τίτλος.

1. Η παρούσα Απόφαση θα αναφέρεται ως η περί Μεθοδολογίας Ορισμού των Αγορών Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών Απόφαση του 2005.

Ορισμοί.

2. (1) Στην παρούσα Απόφαση, εκτός αν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια –

«αγορές» σημαίνει τις αγορές ηλεκτρονικών επικοινωνιών οι οποίες περιγράφονται στο Παράρτημα της Σύστασης Αγορών που υιοθετήθηκε από την Επιτροπή (όπως αυτές καθορίζονται στο Παράρτημα της Σύστασης) καθώς επίσης και οποιεσδήποτε άλλες αγορές ηλεκτρονικών επικοινωνιών προσδιορισθούν από τον Επίτροπο με βάση την παρούσα Απόφαση,

«Επιτροπή» σημαίνει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,

«Κατευθυντήριες Γραμμές» σημαίνει τις Κατευθυντήριες Γραμμές της Επιτροπής της 11^{ης} Ιουλίου 2002 για την ανάλυση αγοράς και την

εκτίμηση ύπαρξης Σημαντικής Ισχύος στην αγορά βάσει του κοινοτικού πλαισίου κανονιστικών ρυθμίσεων για τα δίκτυα και τις υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών και την οποιαδήποτε τυχόν αναθεώρησή τους, (2002/Ε/165/03, εκδοθέν την 11/07/2002), όπως εκάστοτε τροποποιούνται,

«κοινοποίηση» σημαίνει την κοινοποίηση από τον Επίτροπο προς την Επιτροπή ενός Προσχεδίου Μέτρων τα οποία έχουν υιοθετηθεί σύμφωνα με το Άρθρο 7, παράγραφο 3 της Οδηγίας 2002/21/ΕΚ ή, ανάλογα με την περίπτωση, την υποβολή αίτησης σύμφωνα με το Άρθρο 8, παράγραφο 3, δεύτερο εδάφιο της Οδηγίας 2002/19/ΕΚ,

«Νόμος» σημαίνει τον περί Ρυθμίσεως Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών και Ταχυδρομικών Υπηρεσιών Νόμο του 2004,

«Προσχέδιο Μέτρων» σημαίνει το Προσχέδιο προτεινόμενων μέτρων το οποίο περιέχει, μεταξύ άλλων, τα αποτελέσματα του καθορισμού αγορών, της ανάλυσης του επιπέδου του ανταγωνισμού και της επιβολής ρυθμιστικών υποχρεώσεων για μια εξεταζόμενη σχετική αγορά, καθώς επίσης και οποιαδήποτε άλλη πληροφορία απαιτείται σύμφωνα με τη Σύσταση Κοινοποιήσεων και τις σχετικές οδηγίες/ συστάσεις/ κατευθυντήριες γραμμές/ ανακοινώσεις της Επιτροπής, όπως αυτές εκάστοτε ισχύουν,

«Σημαντική Ισχύς στην Αγορά» σημαίνει τον καθορισμό της θέσης που κατέχει ένας Παροχέας στην αγορά, η οποία είτε ατομικά είτε συλλογικά, ανέρχεται σε θέση αντίστοιχη με αυτή του νομικού ορισμού της δεσποζουσας θέσης όπως αυτή προκύπτει από την Κοινοτική νομολογία, δηλαδή σε θέση οικονομικής ισχύος που επιτρέπει στον εν λόγω Παροχέα ή Παροχείς να συμπεριφέρονται σε σημαντικό βαθμό ανεξάρτητα από τους ανταγωνιστές, τους πελάτες τους και εν τέλει τους καταναλωτές. Ο προσδιορισμός ύπαρξης Σημαντικής Ισχύος στην Αγορά θα ισοδυναμεί με το συμπέρασμα ότι στην υπό εξέταση αγορά δεν υπάρχει αποτελεσματικός ανταγωνισμός,

«Σύσταση Σχετικών Αγορών» σημαίνει τη Σύσταση της Επιτροπής της 11ης Φεβρουαρίου 2003 και οποιαδήποτε αναθεώρηση αυτής, αναφορικά με τις αγορές προϊόντων και υπηρεσιών στο τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών που επιδέχονται εκ των προτέρων (ex ante) ειδική τομεακή ρύθμιση σύμφωνα με την Οδηγία 2002/21/ΕΚ σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών, (Ε(2003) 497/Λ/561 της 11^{ης} Ιουλίου 2003, ή άλλως 2003/311/ΕΚ),

«Σύσταση Κοινοποιήσεων» σημαίνει τη Σύσταση της Επιτροπής της 23ης Ιουλίου 2003 και οποιαδήποτε τροποποίηση αυτής, αναφορικά με τις

κοινοποιήσεις, τις προθεσμίες και τις διαβουλεύσεις οι οποίες προβλέπονται στο Άρθρο 7 της Οδηγίας 2002/21/ΕΚ σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών, (Ε(2003)2647 της 23^{ης} Ιουλίου 2003 ή άλλως 2003/561/ΕΚ), όπως εκάστοτε τροποποιείται,

«συλλογική δεσπόζουσα θέση» σημαίνει τις περιπτώσεις εκείνες όπου δύο ή περισσότεροι Παροχείς λειτουργούν σε μία αγορά, η δομή της οποίας θεωρείται ότι προσφέρεται για συντονισμένες ενέργειες, δηλαδή ενθαρρύνει την παράλληλη ή ευθυγραμμισμένη ανταγωνιστική συμπεριφορά. Προκειμένου να διασφαλισθεί η ορθή ερμηνεία του ορισμού της έννοιας «συλλογική δεσπόζουσα θέση», πρέπει να ακολουθείται πιστά η σχετική νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, καθώς και τη σχετική πρακτική της Επιτροπής.

«σχετική αγορά» σημαίνει την αγορά προϊόντων /υπηρεσιών, όπως αυτή καθορίζεται από τον Επίτροπο στο Παράρτημα της Σύστασης. Η σχετική αγορά προϊόντων /υπηρεσιών περιλαμβάνει όλα τα προϊόντα ή/και υπηρεσίες τα οποία είναι επαρκώς εναλλάξιμα ή υποκατάστατα, όχι μόνο σε ό,τι αφορά τα αντικειμενικά χαρακτηριστικά τους, βάσει των οποίων είναι ιδιαίτερα κατάλληλα για την ικανοποίηση των διαρκών αναγκών των καταναλωτών, τις τιμές τους ή την επιδιωκόμενη χρήση τους, αλλά και τις συνθήκες ανταγωνισμού ή/και τη διάρθρωση της προσφοράς και της ζήτησης στην εν λόγω αγορά. Προϊόντα ή υπηρεσίες τα οποία είναι σε μικρό μόνο ή σχετικό βαθμό εναλλάξιμα μεταξύ τους, δεν αποτελούν μέρος της ίδιας αγοράς,

«σχετική γεωγραφική αγορά» σημαίνει την αγορά η οποία περιλαμβάνει μία συγκεκριμένη γεωγραφική περιοχή, στην οποία οι σχετικοί Παροχείς δραστηριοποιούνται στην προσφορά και τη ζήτηση των σχετικών προϊόντων/ υπηρεσιών, και όπου οι συνθήκες του ανταγωνισμού είναι παρόμοιες ή επαρκώς ομοιογενείς, και η οποία δύναται να διακριθεί από γειτονικά εδάφη ή γειτονική γεωγραφική περιοχή, στην οποία οι συνθήκες ανταγωνισμού είναι ουσιαδώς διαφορετικές. Ο ορισμός της γεωγραφικής αγοράς δεν απαιτεί να είναι απολύτως ομοιογενείς οι συνθήκες ανταγωνισμού μεταξύ παροχών προϊόντων /υπηρεσιών. Αρκεί να είναι παρόμοιες ή επαρκώς ομοιογενείς και συνεπής, μόνο οι περιοχές που οι συνθήκες του ανταγωνισμού είναι ομοιογενείς δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι αποτελούν μία ενιαία αγορά,

(2) Οποιοδήποτε άλλοι όροι χρησιμοποιούνται στην παρούσα Απόφαση, και οι οποίοι δεν ορίζονται ρητά διαφορετικά σε αυτή, θα έχουν την έννοια που αποδίδει στους όρους αυτούς ο Νόμος.

υιοθετούνται από τον Επίτροπο για τον ορισμό σχετικών αγορών στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών και υπηρεσιών και για την ανάλυση του επιπέδου του ανταγωνισμού στις ως άνω σχετικές αγορές, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο Άρθρο 46 του Νόμου.

Μέρος II. Μεθοδολογία Ορισμού Αγορών

Πηγές Διοικητικού Προηγούμενου.

4. (1) Ο Επίτροπος προσδιορίζει τις σχετικές αγορές στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών σύμφωνα με τις διαδικασίες οι οποίες καθορίζονται στο περί καθορισμού των Διαδικασιών Ορισμού και Ανάλυσης Αγορών Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών Διάταγμα του 2005.

(2) Ο Επίτροπος, κατά τον ορισμό των ως άνω σχετικών αγορών λαμβάνει υπόψη του στο μέγιστο δυνατό βαθμό τις αρχές του Κοινοτικού Δικαίου του Ανταγωνισμού, όπως αυτές αποτυπώνονται στη νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, τη σχετική πρακτική της Επιτροπής, καθώς και τις εκάστοτε ισχύουσες Κατευθυντήριες Γραμμές, τη Σύσταση Αγορών και την Ανακοίνωση της Επιτροπής για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού σε συμφωνίες πρόσβασης στον τομέα των τηλεπικοινωνιών (1998/E/265 της 22^{ης} Αυγούστου 1998).

Πηγές Απόδειξης.

5. (1) Ο Επίτροπος οφείλει να ορίζει μια σχετική αγορά στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών κατόπιν αναφοράς στα διάφορα προϊόντα και υπηρεσίες που συνιστούν την ως άνω σχετική αγορά και κατόπιν ορισμού του γεωγραφικού εύρους της σχετικής αγοράς προϊόντων.

(2) Για τους σκοπούς προσδιορισμού μια σχετικής αγοράς, ο Επίτροπος θα ανατρέχει σε όλες τις διαθέσιμες αποδείξεις τις οποίες θεωρεί ως καθοριστικές για την ενάσκηση των αρμοδιοτήτων του, και οι οποίες αποδείξεις θα αντλούνται κυρίως από τη διαδικασία της προσφοράς και ζήτησης των σχετικών προϊόντων ή υπηρεσιών στη σχετική αγορά κατά τη σχετική περίοδο ιστορικής αναφοράς. Προς αυτό το σκοπό, ο Επίτροπος θα διαβουλεύεται με την Επιτροπή Προστασίας του Ανταγωνισμού κατά τρόπο που θεωρείται ως πλέον κατάλληλος από τις ως άνω αρχές, προκειμένου να ανταλλάσσονται χρήσιμες πληροφορίες για τη διαδικασία ορισμού αγορών.

(3) Στα πλαίσια της ανταλλαγής πληροφοριών που αναφέρονται στην παράγραφο (2) του παρόντος άρθρου, η αποδέκτρια αρχή εξασφαλίζει το ίδιο επίπεδο τήρησης του απορρήτου με τη διαβιβάζουσα αρχή, ενώ οι ανταλλασσόμενες πληροφορίες περιορίζονται σε ό,τι είναι συναφές και αναλογικό προς τους σκοπούς της εν λόγω ανταλλαγής.

Σχέση με Ανάλυση επί τη βάση του

6. (1) Η χρήση του δικαίου του ανταγωνισμού ως βάση για την

δικαίου του ανταγωνισμού. (ex-post analysis)

διαδικασία ορισμού αγορών σημαίνει ότι η σχετική αγορά που θα προσδιορίζεται από τον Επίτροπο βάσει του Νόμου θα αντιστοιχεί, ως γενικός κανόνας, στους ορισμούς αγορών που εφαρμόζονται από την Επιτροπή Προστασίας του Ανταγωνισμού κατά την εφαρμογή των κανόνων του ανταγωνισμού σε εκ των υστέρων (ex post) ανάλυση, έρευνα.

(2) Παρά τα όσα ορίζονται στην παράγραφο (1) του παρόντος άρθρου, η Επιτροπή Προστασίας του Ανταγωνισμού δεν δεσμεύεται να ακολουθήσει τον ίδιο ορισμό αγορών αναφορικά με τα ίδια προϊόντα ή υπηρεσίες σε μια εκ των υστέρων (ex post) έρευνα που αυτή διενεργεί.

Κριτήρια για τον Ορισμό Αγορών.

7. (1) Ο Επίτροπος ορίζει την κάθε σχετική αγορά προϊόντων /υπηρεσιών συλλέγοντας όλα τα προϊόντα/ υπηρεσίες που χρησιμοποιούν οι καταναλωτές για να ικανοποιήσουν τις ίδιες ανάγκες και οι οποίες είναι επαρκώς ανταλλάξιμες ή υποκατάστατες σε ό,τι αφορά τα αντικειμενικά χαρακτηριστικά τους, τα μοντέλα κοστολόγησής τους (τα οποία δύναται να προσδιορίσουν δύο διαφορετικές αγορές, ήτοι λιανικής και χονδρικής για μια συγκεκριμένη υπηρεσία), τις πραγματικές τιμές τους, την προτιθέμενη χρήση τους, καθώς επίσης και τις συνθήκες του ανταγωνισμού ή/και τη δομή της προσφοράς και της ζήτησης στην υπό εξέταση αγορά.

(2) Στα πλαίσια του ορισμού αγορών, ο Επίτροπος λαμβάνει υπόψη του εκείνες τις τεχνολογικές εξελίξεις οι οποίες δύναται να οδηγήσουν σε σύγκλιση τεχνολογιών κατά την παροχή υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, και μεριμνά ώστε κατά τον ορισμό αγορών να υιοθετείται μια προσέγγιση η οποία είναι τεχνολογικά ουδέτερη.

Κυριότερα Κριτήρια για τον ορισμό της σχετικής αγοράς.

8. (1) Ο Επίτροπος, προκειμένου να προσδιορίσει κατά πόσον η προσφορά ενός συγκεκριμένου προϊόντος/ομάδας προϊόντων ή η παροχή μιας υπηρεσίας/ομάδας υπηρεσιών σε μια συγκεκριμένη γεωγραφική περιοχή συνιστά μια σχετική αγορά, εξετάζει κατά πόσον υπάρχουν επαρκείς ανταγωνιστικοί περιορισμοί στην τιμολογιακή συμπεριφορά των εν λόγω Παροχέων ή των παροχέων υπηρεσιών. Κατά την ως άνω εξέταση, ο Επίτροπος εξετάζει τους κάτωθι ανταγωνιστικούς περιορισμούς, οι οποίοι πηγάζουν από:

- (α) τη δυνατότητα υποκατάστασης από την πλευρά της ζήτησης,
- (β) τη δυνατότητα υποκατάστασης από την πλευρά της προσφοράς, και
- (γ) το δυναμικό ανταγωνισμό.

Δυνατότητα Υποκατάστασης από πλευράς Ζήτησης.

(2) Η δυνατότητα υποκατάστασης προϊόντων ή υπηρεσιών από την σκοπιά της ζήτησης χρησιμοποιείται για να μετρηθεί ο βαθμός στον οποίο

οι καταναλωτές προτίθενται να αντικαταστήσουν το εν λόγω προϊόν ή υπηρεσία με κάποιο άλλο προϊόν/ υπηρεσία, σε περίπτωση αλλαγής της τιμής, και κάτω από το πρίσμα της υπόθεσης ότι τα εν λόγω προϊόντα ή υπηρεσίες είναι κατά τα λοιπά αντικατάστατα/ υποκατάστατα/ ανταλλάξιμα καθόσον αφορά τα χαρακτηριστικά τους και την χρήση τους. Δεν είναι απαραίτητο όλοι οι καταναλωτές να μεταπηδήσουν σε κάποιο ανταγωνιστικό προϊόν. Αρκεί ένας επαρκής αριθμός καταναλωτών ο οποίος προτίθεται να μεταπηδήσει σε άλλους Παροχείς για να καταστεί μια μη αμελητέα αύξηση της τιμής μη κερδοφόρα. Η απαίτηση αυτή ανταποκρίνεται στην αρχή της «επαρκούς εναλλαξιμότητας», η οποία αναφέρεται ρητά στη νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Δυνατότητα
Υποκατάστασης από
πλευράς
Προσφοράς.

(3) Η δυνατότητα υποκατάστασης προϊόντων ή υπηρεσιών από την πλευρά της προσφοράς καθορίζει εάν διαφορετικοί Παροχείς από αυτούς που επί του παρόντος προσφέρουν ένα συγκεκριμένο προϊόν ή υπηρεσία θα μετέβαλαν εντός άμεσου ή σύντομου χρόνου τη γραμμή παραγωγής τους ή θα προτίθεντο να προσφέρουν το εν λόγω προϊόν ή υπηρεσία χωρίς σημαντικό πρόσθετο κόστος.

Δυνητικός
Ανταγωνισμός.

(4) Ο δυνητικός ανταγωνισμός για συγκεκριμένα προϊόντα /υπηρεσίες, ο οποίος προσδιορίζεται ως η δυνατότητα προκειμένου να υπάρξει υποκατάσταση της προσφοράς, είναι κρίσιμος προκειμένου ο Επίτροπος να προσδιορίσει την ύπαρξη Σημαντικής Ισχύος στην Αγορά, και διαφέρει από την υποκατάσταση από πλευράς προσφοράς ως προς το ότι οι πιθανοί νεοεισερχόμενοι στην αγορά δύνανται να χρειασθούν περισσότερο χρόνο πριν αρχίσουν να παρέχουν ένα συγκεκριμένο προϊόν /υπηρεσία.

Ορισμός Αγοράς -
Πρόσθετα Κριτήρια.

9. (1) Προκειμένου να προσδιορισθεί η δυνατότητα υποκατάστασης της ζήτησης, ο Επίτροπος λαμβάνει υπόψη του εάν το σύνολο των προϊόντων/ υπηρεσιών συνιστά τη σχετική αγορά, καθώς επίσης και το κόστος που θα υποστούν οι καταναλωτές για την υποκατάσταση της εν λόγω υπηρεσίας από ένα άλλο προϊόν /υπηρεσία. Στην περίπτωση όπου το εν λόγω κόστος είναι σημαντικό, τα ως άνω προϊόντα/ υπηρεσίες δεν θεωρούνται ως εναλλάξιμες.

(2) Προκειμένου να προσδιορισθεί η δυνατότητα υποκατάστασης της προσφοράς, ο Επίτροπος λαμβάνει υπόψη του μεταξύ άλλων, τα εξής:

(α) το κόστος που πιθανόν θα υποστούν οι άλλοι Παροχείς προκειμένου να παρέχουν προϊόντα /υπηρεσίες οι οποίες δύνανται να θεωρηθούν ως εναλλάξιμες των εν λόγω προϊόντων/ υπηρεσιών.

(β) οποιεσδήποτε νομικές ή ρυθμιστικές υποχρεώσεις οι οποίες επηρεάζουν την αποτελεσματική είσοδο στην εν λόγω σχετική αγορά των

Παροχέων που λειτουργούν σε άλλη αγορά.

Υποθετικό
Μονοπωλίο.

10. (1) Ο Επίτροπος, κατά την αξιολόγηση της ύπαρξης δυνατότητας υποκατάστασης της ζήτησης και της προσφοράς, δύναται να εφαρμόζει μεταξύ άλλων και το κριτήριο του Υποθετικού Μονοπωλίου (άλλως, γνωστό και με τα αρχικά «SSNIP» (Small but Significant Non-transitory Increase in Price).

(2) Όπου είναι εφικτό, ο Επίτροπος εφαρμόζει το κριτήριο του Υποθετικού Μονοπωλίου σε ένα προσφερόμενο προϊόν ή μία υπηρεσία Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών σε μια συγκεκριμένη /δεδομένη γεωγραφική περιοχή, όπου τα χαρακτηριστικά των εν λόγω προϊόντων / υπηρεσιών δικαιολογούν την επιβολή ex ante (εκ των προτέρων) ρυθμιστικών υποχρεώσεων. Κατά την ως άνω διαδικασία, ο Επίτροπος θα εξετάσει τι θα συμβεί εάν υπάρχει μικρή αλλά ουσιαστικής, διαρκούς αύξηση της τιμής ενός δεδομένου /σχετικού προϊόντος ή μιας υπηρεσίας, υποθέτοντας ότι οι τιμές όλων των άλλων προϊόντων/ υπηρεσιών θα παραμείνουν σταθερές. Ο Επίτροπος πρέπει να αξιολογήσει τις αντιδράσεις των καταναλωτών ή και Παροχέων σε μια διαρκή αύξηση τιμής μεταξύ 5 και 10%. Οι αντιδράσεις των ενδιαφερομένων καταναλωτών ή Παροχέων θα συμβάλουν στο να καθοριστεί εάν υπάρχουν υποκατάστατα προϊόντα και εάν ναι, που θα πρέπει να τοποθετηθούν τα όρια της σχετικής αγοράς.

(3) Ο Επίτροπος θα εφαρμόζει την διαδικασία που περιγράφεται στο εδάφιο (2) του παρόντος Άρθρου έως ότου αποδειχθεί ότι μία αύξηση της σχετικής τιμής στην καθορισθείσα γεωγραφική αγορά και αγορά προϊόντων δεν θα στρέψει τους καταναλωτές σε άμεσα, διαθέσιμα, υποκατάστατα προϊόντα/ υπηρεσίες ή σε Παροχές που δραστηριοποιούνται σε διαφορετικές γεωγραφικές περιοχές.

(4) Ο Επίτροπος, όταν εφαρμόζει το κριτήριο του Υποθετικού Μονοπωλίου, και προκειμένου να προσδιορίσει την τιμή εκκίνησης του κριτηρίου (την τιμή ανταγωνιστικού επιπέδου), θα λαμβάνει υπόψη, με τον κάτωθι περιγραφόμενο τρόπο, τις τυχόν ρυθμιστικές υποχρεώσεις οι οποίες έχουν επιβληθεί στην υπό εξέταση σχετική αγορά:

(α) στις σχετικές αγορές στις οποίες οι τιμές για την παροχή των σχετικών προϊόντων/υπηρεσιών καθορίζονται ελεύθερα και δεν υπόκεινται σε ρυθμιστικό έλεγχο, ο Επίτροπος θα επιλέγει ως τιμή εκκίνησης είτε την μέση τιμή στην οποία παρέχεται το βασικό προϊόν/υπηρεσία από τους παροχείς οι οποίοι δραστηριοποιούνται στην υπό εξέταση σχετική γεωγραφική αγορά, είτε εναλλακτικά, την τιμή στην οποία παρέχεται το βασικό προϊόν/υπηρεσία από τον οργανισμό που ενδέχεται να έχει Σημαντική Ισχύ στην υπό εξέταση σχετική γεωγραφική Αγορά.

(β) σε εκείνες τις σχετικές αγορές στις οποίες οι τιμές για την παροχή των

σχετικών προϊόντων/υπηρεσιών υπόκεινται σε υποχρέωση κοστοστρεφούς τιμολόγησης, οι τιμές οι οποίες έχουν καθορισθεί ως κοστοστρεφείς χρησιμοποιούνται ως τιμές εκκίνησης για την εφαρμογή του κριτηρίου με την επιφύλαξη ισχυρών ενδείξεων ότι οι εν λόγω τιμές δεν έχουν καθορισθεί σε ανταγωνιστικά επίπεδα, όπως ενδεχομένως οι τιμές παροχής υπηρεσιών καθολικής υπηρεσίας.

Τιμολογιακοί δείκτες πέραν του κριτηρίου SSNIP.

11. (1) Σε περίπτωση που ο Επίτροπος βρίσκει ότι οι τιμές που αναφέρονται στο άρθρο 10 της παρούσας Απόφασης δεν βρίσκονται σε ανταγωνιστικά επίπεδα, το κριτήριο του υποθετικού μονοπωλίου δεν θα εφαρμόζεται.

(2) Ο Επίτροπος δύναται για εκείνες τις περιπτώσεις όπου δεν είναι δυνατόν να εφαρμοσθεί το κριτήριο του υποθετικού μονοπωλίου, να βασίζεται σε άλλες εμπειρικές μεθόδους προκειμένου να διαπιστωθεί εάν ένας καταναλωτής θα αντιδρούσε σε μια υποθετική αύξηση τιμής, συμπεριλαμβανομένων μεταξύ άλλων του κριτηρίου της κρίσιμης απώλειας, των ιστορικών συμπεριφορών τιμολόγησης και των αντίστοιχων αντιδράσεων των καταναλωτών, καθώς επίσης και ερευνών αγοράς που σχετίζονται με την πιθανότητα μεταπήδησης σε περίπτωση αύξησης τιμών.

Γεωγραφικές Αγορές.

12. (1) Ο Επίτροπος, προκειμένου να προσδιορίσει τη γεωγραφική διάσταση της αγοράς, θα εξετάζει τα όρια της γεωγραφικής αγοράς, όπως αυτά προσδιορίζονται στην παρούσα Απόφαση, λαμβάνοντας υπόψη τους παράγοντες της υποκαταστασιμότητας από πλευράς προσφοράς και ζήτησης.

(2) Σχετικά με την αξιολόγηση της δυνατότητας υποκατάστασης από πλευράς της ζήτησης, ο Επίτροπος θα εξετάζει τις προτιμήσεις των καταναλωτών καθώς και τα τρέχοντα γεωγραφικά αγοραστικά τους πρότυπα.

(3) Σχετικά με την αξιολόγηση της δυνατότητας υποκατάστασης της προσφοράς, όπου ο Επίτροπος μπορεί να προσδιορίσει ότι παροχείς οι οποίοι δεν δραστηριοποιούνται ή δεν είναι παρόντες στη σχετική αγορά θα εισέρχονταν πιθανόν στην εν λόγω σχετική αγορά βραχυπρόθεσμα στην περίπτωση μιας αύξησης της σχετικής τιμής, ο ορισμός της γεωγραφικής αγοράς επεκτείνεται ώστε να συμπεριλάβει και αυτούς τους 'εξωτερικούς' φορείς.

(4) Στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών, ακολουθώντας την πάγια Κοινοτική νομολογία, και τη σχετική πρακτική της Επιτροπής, ο Επίτροπος θα ορίζει τη γεωγραφική εμβέλεια της σχετικής αγοράς βασιζόμενος κυρίως σε δύο κριτήρια, ήτοι:

(α) την φυσική περιοχή που καλύπτει ένα δίκτυο Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών, και

(β) την ύπαρξη νομικών και άλλων κανονιστικών περιορισμών ή υποχρεώσεων που έχουν ως αποτέλεσμα τον περιορισμό του γεωγραφικού εύρους των λειτουργιών μιας επιχείρησης.

Μέρος ΙΙΙ. Μεθοδολογία Ανάλυσης Αγορών

Ανάλυση Αγορών.

13. (1) Κατόπιν προσδιορισμού μιας σχετικής αγοράς και του γεωγραφικού της εύρους σύμφωνα με τη μεθοδολογία που προσδιορίζεται στο Μέρος ΙΙ της παρούσας Απόφασης, ο Επίτροπος θα πραγματοποιεί ανάλυση του επιπέδου του ανταγωνισμού στις επιμέρους υπό εξέταση αγορές ηλεκτρονικών επικοινωνιών («ανάλυση αγορών»), σύμφωνα με τις διαδικασίες οι οποίες καθορίζονται στο περί καθορισμού των Διαδικασιών Ορισμού και Ανάλυσης Αγορών Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών Διάταγμα του 2005.

(2) Στα πλαίσια της ως άνω ανάλυσης αγορών, ο Επίτροπος θα λαμβάνει υπόψη του στο μέγιστο δυνατό βαθμό τις αρχές του Κοινοτικού Δικαίου του Ανταγωνισμού όπως αυτές αντικατοπτρίζονται στη νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, και στη σχετική πρακτική της Επιτροπής, συμπεριλαμβανομένων μεταξύ άλλων των Κατευθυντήριων Γραμμών και της Σύστασης της Επιτροπής αναφορικά με την εφαρμογή των κανόνων του ανταγωνισμού σε συμφωνίες πρόσβασης στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών.

(3) Κατά τη διενέργεια της ως άνω ανάλυσης αγορών, ο Επίτροπος θα εξετάζει εάν υφίσταται αποτελεσματικός ανταγωνισμός στη υπό εξέταση σχετική αγορά, και ακολούθως θα ορίζει εάν ένας Παροχέα ή Παροχείς έχουν Σημαντική Ισχύ στην αγορά.

(4) Ο καθορισμός ενός Παροχέα ή Παροχέων ως εχόντων Σημαντική Ισχύ στην αγορά θα συνεπάγεται τον ορισμό από τον Επίτροπο των κατάλληλων ρυθμιστικών μέτρων, όπως αυτά ορίζονται στον Νόμο, προκειμένου να αντιμετωπισθεί η έλλειψη αποτελεσματικού ανταγωνισμού που διαπιστώθηκε από τον Επίτροπο.

(5) Ο καθορισμός ενός Παροχέα ή Παροχέων ως εχόντων Σημαντική Ισχύ στην αγορά ισοδυναμεί με διαπίστωση ότι ο εν λόγω Παροχέας έχει ατομικά δεσπόζουσα θέση, ή όταν εμπλέκονται περισσότεροι από ένας Παροχείς, ότι αυτοί κατέχουν συλλογική δεσπόζουσα θέση. Η έννοια της δεσπόζουσας θέσης, και άρα της Σημαντικής Ισχύος, θα έχει τη σημασία που της αποδίδεται στα πλαίσια της παρούσας Απόφασης, και θα είναι σύμφωνη με τις αρχές του Κοινοτικού Δικαίου του Ανταγωνισμού.

(6) Κατά τη διεξαγωγή της ανάλυσης αγοράς με βάση το Μέρος III της παρούσας Απόφασης, ο Επίτροπος θα συνεργάζεται, όπου απαιτείται, με την Επιτροπή Προστασίας του Ανταγωνισμού, με τρόπο τον οποίο τα δύο Μέρη κρίνουν κατάλληλο.

Η σημασία των
Μεριδίων Αγοράς.

14. (1) Ο Επίτροπος θα εκκινεί την ανάλυση αγοράς με αναφορά :

(α) στα μερίδια αγοράς που κατέχει ο εν λόγω Παροχέας,

(β) τη διαχρονική εξέλιξη των μεριδίων αγοράς του εν λόγω Παροχέα, τόσο απόλυτα όσο και σε σχέση με άλλους Παροχείς εν ευθέτω χρόνο.

(2) Ένα πολύ υψηλό μερίδιο αγοράς από μόνο του, δύναται να συνιστά πειστική απόδειξη Σημαντικής Ισχύος στην αγορά, αλλά δεν θα επαρκεί στο να καθορισθεί ένας Παροχέας ή Παροχείς ως έχοντες Σημαντική Ισχύς στην αγορά, ελλείψει πρόσθετων αποδείξεων οι οποίες συνηγορούν στο συμπέρασμα ότι ο έλεγχος της προσφοράς και της ζήτησης για την πλειονότητα των υπηρεσιών/προϊόντων ισοδυναμεί με την ύπαρξη δύναμης στην αγορά. Τέτοιες πρόσθετες αποδείξεις δύναται να συμπεριλαμβάνουν τα όσα αναφέρονται στο Άρθρο 16 της παρούσας Απόφασης.

(3) Σύμφωνα με την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, και του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ο Επίτροπος δύναται να θεωρήσει ότι πολύ μεγάλα μερίδια αγοράς, - άνω του 50% - αποτελούν από μόνα τους τεκμήριο ύπαρξης δεσπόζουσας θέσεως ή Σημαντικής Ισχύος στην αγορά εκτός σε εξαιρετικές περιπτώσεις. Η ως άνω υπόθεση δύναται να αντικρουσθεί σε συγκεκριμένες περιπτώσεις, αν και μερίδια αγοράς που υπερβαίνουν το 50% της σχετικής αγοράς και τα οποία έχουν παραμείνει αμετάβλητα μέσα στο χρόνο, και σε περιπτώσεις όπου η διαφορά μεταξύ του εν λόγω Παροχέα και των βασικών ανταγωνιστών του είναι σημαντική, συνιστούν συνήθως ενδείξεις ύπαρξης Σημαντικής Ισχύος στην αγορά.

Μέθοδοι μέτρησης
του μεγέθους και
των μεριδίων της
αγοράς.

15. (1) Κατά τον υπολογισμό του μεγέθους του μεριδίου αγοράς ενός Παροχέα σε μια σχετική αγορά, ο Επίτροπος θα χρησιμοποιεί τις ακόλουθες μεθόδους για την εκτίμηση του συνολικού μεγέθους της Αγοράς και τον προσδιορισμό των μεριδίων της αγοράς του κάθε Παροχέα:

(α) τον όγκο πωλήσεων στην αγορά,

(β) την αξία πωλήσεων στην αγορά,

(γ) τον αριθμό των κατακυρωμένων ή όχι προσφορών σε δημόσιους

διαγωνισμούς επί του συνόλου των δημόσιων διαγωνισμών που έχουν διενεργηθεί στην εν λόγω αγορά σε ένα ορισμένο χρονικό διάστημα, και

(δ) άλλα κριτήρια για τον υπολογισμό του μεριδίου αγοράς τα οποία δύνανται να αντικατοπτρίζουν ακριβέστερα τις επιπτώσεις των τεχνολογικών αλλαγών σε σχέση με τα ως άνω αναφερόμενα κριτήρια.

Άλλα κριτήρια εξέτασης ύπαρξης Σημαντικής Ισχύος στην Αγορά.

16. (1) Ο Επίτροπος, επιπροσθέτως του κριτηρίου για τα μερίδια αγοράς που αναφέρεται στα Άρθρα 14-15 της παρούσας Απόφασης, πρέπει επίσης να λαμβάνει ιδιαίτέρως υπόψη του και άλλα κριτήρια προκειμένου να υπολογίζει την σχετική ισχύ στην αγορά ενός Παροχέα ή Παροχέων, τα οποία περιλαμβάνουν μεταξύ άλλων:

(α) το συνολικό μέγεθος του Παροχέα ή Παροχέων, τόσο σε σχετικό όσο και σε απόλυτο βαθμό,

(β) τον έλεγχο της υποδομής που δεν είναι εύκολο να αναπαραχθεί,

(γ) πλεονεκτήματα ή προβάδισμα σε τεχνολογικό επίπεδο,

(δ) απουσία αντισταθμιστικής αγοραστικής ισχύος,

(ε) εύκολη ή προνομιακή πρόσβαση σε κεφαλαιαγορές / χρηματοδοτικούς πόρους,

(στ) διαφοροποίηση προϊόντων / υπηρεσιών (π.χ. δέσμες προϊόντων ή υπηρεσιών),

(ζ) οικονομίες κλίμακας,

(η) οικονομίες φάσματος,

(θ) εύρος κάθετης ολοκλήρωσης,

(ι) ιδιαίτερα αναπτυγμένα δίκτυα διανομής και πωλήσεων,

(ια) απουσία δυνητικού ανταγωνισμού,

(ιβ) ύπαρξη φραγμών στην επέκταση/ ανάπτυξη άλλων ανταγωνιστών,

(ιγ) αποτελέσματα δικτύου, και

(ιδ) ιστορικό αντί-ανταγωνιστικών συμπεριφορών από Παροχείς.

(2) Ανάλογα με την αγορά που εξετάζεται, δύνανται να απονέμεται διαφορετική βαρύτητα στα κριτήρια που αναφέρονται στην παράγραφο

(1) του παρόντος Άρθρου, σύμφωνα με την πάγια Κοινοτική νομολογία, και τη σχετική πρακτική της Επιτροπής.

Φραγμοί εισόδου.

17. Ο Επίτροπος, κατά την ανάλυση του επιπέδου του ανταγωνισμού σε μία σχετική αγορά, θα λαμβάνει επίσης υπόψη του και την ευχέρεια εισόδου Παροχέων οι οποίοι δεν δραστηριοποιούνται ή δεν είναι παρόντες στη εν λόγω αγορά, λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων:

(α) τα υφιστάμενα νομοθετικά ή/και κανονιστικά μέτρα τα οποία επηρεάζουν την είσοδο Παροχέων στην υπό εξέταση αγορά (π.χ. απαιτήσεις που πιθανόν να περιορίζουν τον αριθμό των διαθέσιμων αδειών ή την παροχή ορισμένων προϊόντων/υπηρεσιών),

(β) τους διαρθρωτικούς φραγμούς στην είσοδο που δύναται να εμποδίζουν την ανάπτυξη του ανταγωνισμού. Διαρθρωτικός φραγμός υφίσταται όταν, δοθέντος του επιπέδου ζήτησης, το τεχνολογικό επίπεδο και το σχετικό κόστος που απαιτείται προκειμένου να ξεπεραστεί ο φραγμός, δημιουργούνται ασύμμετροι όροι λειτουργίας στην αγορά μεταξύ των εγκαταστημένων φορέων εκμετάλλευσης και των νεοεισερχομένων, οι οποίοι παρεμποδίζουν ή αποκλείουν την είσοδο των τελευταίων στην αγορά. Για παράδειγμα, σοβαροί διαρθρωτικοί φραγμοί είναι δυνατόν να υπάρξουν όταν η αγορά χαρακτηρίζεται από σημαντικές οικονομίες κλίμακας ή/και οικονομίες φάσματος και υψηλό κόστος αποχώρησης,

(γ) την τεχνολογική πρόοδο, η οποία δύναται να επηρεάζει τις μελλοντικές προοπτικές (τη δυναμική) της υπό εξέτασης αγοράς, και

(δ) το ύψος των επενδύσεων το οποίο απαιτείται από ένα Παροχέα προκειμένου να δραστηριοποιηθεί στην εν λόγω αγορά.

Νοείται ότι οι υψηλοί φραγμοί για την είσοδο ενδέχεται να καταστούν λιγότερο σημαντικοί όσον αφορά αγορές που χαρακτηρίζονται από συνεχιζόμενη τεχνολογική πρόοδο.

Συνδεδεμένες Αγορές.

18. (1) Ο Επίτροπος, στις περιπτώσεις εκείνες όπου ορίζει ένα Παροχέα ή Παροχείς ως έχοντες Σημαντική Ισχύ σε μία σχετική αγορά, δύναται επίσης να εξετάζει την επίδραση της Σημαντικής Ισχύος σε άλλες στενά συνδεδεμένες αγορές. Εάν αυτή η εξέταση οδηγήσει στο συμπέρασμα ότι ο εν λόγω Παροχέα ή Παροχείς εκμεταλλεύεται /εκμεταλλεύονται την ισχύ του/τους στην πρώτη αγορά κατά τρόπο που ενισχύει/ουν ή εδραιώνει/ουν τη θέση του/τους και σε μία στενά συνδεδεμένη αγορά, ο Επίτροπος δύναται να ορίσει τον εν λόγω Παροχέα ή Παροχείς ως έχοντες Σημαντική Ισχύ και στις δύο αγορές συνολικά. Σε περίπτωση που προβεί σε κάτι τέτοιο, ο Επίτροπος δύναται επίσης να επιβάλλει ρυθμιστικές υποχρεώσεις και αναφορικά με την στενά συνδεδεμένη αγορά, με τη

επιφύλαξη των προϋποθέσεων του εδαφίου (2) του παρόντος Άρθρου.

(2) Ο Επίτροπος, πριν τον ορισμό του εν λόγω Παροχέα ή Παροχέων ως κατέχοντες Σημαντική Ισχύ και στις δύο αγορές, θα λαμβάνει υπόψη του, μεταξύ άλλων, κατά πόσον οι επιβαλλόμενες ρυθμιστικές υποχρεώσεις στο συγκεκριμένο Παροχέα ή Παροχείς στα πλαίσια της πρώτης αγοράς έχουν ως πιθανό αποτέλεσμα την εδραίωση αποτελεσματικού ανταγωνισμού στη στενά συνδεδεμένη αγορά. Εάν κάτι τέτοιο είναι απίθανο να προκύπτει, ο Επίτροπος δεν επιβάλλει στον εν λόγω Παροχέα καμία ρυθμιστική υποχρέωση στη στενά συνδεδεμένη Αγορά.

Συλλογική
δεσπόζουσα θέση.

19. (1) Για τις περιπτώσεις εκείνες όπου ο Επίτροπος εξετάζει εάν δύο ή περισσότερους Παροχείς θα ορισθούν ως έχοντες συλλογική δεσπόζουσα θέση, θα πρέπει να εξετάζει εάν οι εν λόγω Παροχείς συμπεριφέρονται στην αγορά ως ένας ενιαίος Παροχέας.

(2) Παροχείς δύνανται να συνιστούν ένα ενιαίο Παροχέα σε μια σχετική αγορά όταν:

(α) δεν υφίσταται αποτελεσματικός ανταγωνισμός μεταξύ των εν λόγω Παροχέων, και

(β) οι εν λόγω Παροχείς υιοθετούν μια ενιαία /ομοιόμορφη συμπεριφορά ή κοινή πολιτική στη σχετική αγορά.

(3) Στην περίπτωση όπου ο Επίτροπος καταλήξει ότι δύο ή περισσότεροι Παροχείς δρουν ως ένας ενιαίος Παροχέας σε μια αγορά, θα εξετάζει κατά πόσον οι εν λόγω Παροχείς κατέχουν συλλογική δεσπόζουσα θέση στην υπό εξέταση Αγορά, εκτιμώντας κατά πόσον υφίστανται επαρκείς οικονομικοί δεσμοί μεταξύ των εν λόγω Παροχέων οι οποίοι τους επιτρέπουν να ενεργούν ανεξάρτητα από τους ανταγωνιστές τους, τους πελάτες τους και τους καταναλωτές. Εντούτοις, επισημαίνεται ότι η ύπαρξη τέτοιου είδους δεσμών δεν αποτελεί προϋπόθεση για τη διαπίστωση συλλογικής δεσπόζουσας θέσης.

(4) Σε όλες τις περιπτώσεις, για την εξέταση της ύπαρξης ή όχι συλλογικής δεσπόζουσας θέσης στη σχετική αγορά, ο Επίτροπος ακολουθεί για την κάθε περίπτωση τη νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, και στην σχετική πρακτική της Επιτροπής σε ανάλογες περιπτώσεις.

Χαρακτηριστικά
Αγοράς αναφορικά
με συλλογική
δεσπόζουσα θέση.

20. Κατά τον καθορισμό του εάν υπάρχει συλλογική δεσπόζουσα θέση σε μια αγορά, ο Επίτροπος θα εξετάζει:

(α) εάν τα χαρακτηριστικά της αγοράς αυτής καθιστούν την αγορά επιρρεπή σε σιωπηρό/έμμεσο συντονισμό,

(β) εάν η εν λόγω μορφή συντονισμού είναι διαρκής, δηλαδή

(αα) εάν οποιοσδήποτε από τους υποθετικά συλλογικά δεσπόζοντες Παροχείς διαθέτουν τη δυνατότητα και κίνητρα να αποκλίνουν από το συντονισμένο αποτέλεσμα, εξετάζοντας τη δυνατότητα και τα κίνητρα όσων δεν αποκλίνουν να αντιδράσουν, και

(ββ) εάν οι αγοραστές, δευτερογενείς ανταγωνιστές, δυνητικοί νεοεισερχόμενοι διαθέτουν τη δυνατότητα και κίνητρα να αντιδράσουν σε κάθε συντονισμένο αντι-ανταγωνιστικό αποτέλεσμα το οποίο επέρχεται από τη συμπεριφορά των Παροχέων που κατά υπόθεση έχουν συλλογική δεσπόζουσα θέση.

Πιθανά κριτήρια
συλλογικής
δεσπόζουσας θέσης.

21. (1) Ο Επίτροπος, κατά την έρευνα ύπαρξης συλλογικής δεσπόζουσας θέσης σε μια συγκεκριμένη αγορά, θα εξετάζει με ιδιαίτερη προσοχή τα ακόλουθα κριτήρια, υπό την επιφύλαξη της νομολογίας του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων:

(α) ωριμότητα της αγοράς,

(β) στασιμότητα ή περιορισμένη ανάπτυξη από την πλευρά της ζήτησης,

(γ) μικρή ελαστικότητα ζήτησης,

(δ) ομοιογένεια προϊόντος,

(ε) παρόμοιας διάρθρωσης κόστους,

(στ) παρεμφερή μερίδια αγοράς,

(ζ) έλλειψη τεχνολογικής καινοτομίας, ή ύπαρξη ώριμης τεχνολογίας,

(η) απουσία πλεονάζοντος δυναμικού,

(θ) υψηλοί φραγμοί εισόδου,

(ι) έλλειψη αντισταθμιστικής αγοραστικής ισχύος,

(ια) έλλειψη δυνητικού ανταγωνισμού,

(ιβ) διάφορα είδη άτυπων ή άλλων δεσμών μεταξύ των σχετικών Παροχέων,

(ιγ) ύπαρξη μηχανισμών αντιποίνων, και

(ιδ) έλλειψη ή περιορισμένες δυνατότητες ανταγωνισμού ως προς τιμές.

(2) Ο Επίτροπος, εκτός των αναφερομένων στα Άρθρα 20 και 21 της παρούσας Απόφασης, θα διερευνά επίσης και κατά πόσον υπάρχουν διαρθρωτικοί δεσμοί μεταξύ των Παροχών που εξετάζονται στα πλαίσια της σχετικής αγοράς.

(3) Στις περιπτώσεις όπου σε γενικές γραμμές πληρούνται τα πλείστα από τα κριτήρια που αναφέρονται στα Άρθρα 20 και 21 της παρούσας Απόφασης, ο Επίτροπος θα εξετάζει εάν οι εν λόγω Παροχές έχουν ισχυρό κίνητρο να συντονίζουν την συμπεριφορά τους προκειμένου να επιτυγχάνουν ένα εναρμονισμένο αποτέλεσμα και να απέχουν από ανταγωνιστική συμπεριφορά. Κατά την ως άνω εξέταση, ο Επίτροπος θα λαμβάνει υπόψη του εάν τα μακροχρόνια οφέλη μιας τέτοιας συμπεριφοράς αντισταθμίζουν κατά πολύ οποιαδήποτε βραχυπρόθεσμα οφέλη από την υιοθέτηση μιας ανταγωνιστικής συμπεριφοράς.

Μέρος IV. Τελικές Διατάξεις

Μεθοδολογική
Συνέπεια.

22. Προς εκπλήρωση των υποχρεώσεών του στα πλαίσια του Νόμου και της παρούσας Απόφασης, ο Επίτροπος θα εφαρμόζει τη μεθοδολογία που αναφέρεται στην παρούσα Απόφαση τόσο για την υιοθέτηση Προσχεδίου Μέτρων αναφορικά με ζητήματα ορισμού αγορών, ανάλυσης αγορών και επιβολή ρυθμιστικών υποχρεώσεων όσο και για την υιοθέτηση της οποιασδήποτε τελικής απόφασης με το ίδιο αντικείμενο, σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπονται στο Διάταγμα του 2005 περί Ορισμού και Ανάλυσης Αγορών στις Ηλεκτρονικές Επικοινωνίες. Η εφαρμογή της εν λόγω μεθοδολογίας αντικατοπτρίζεται στο μοντέλο των Παραρτημάτων 1-2 της παρούσας Απόφασης.

Τροποποιήσεις της
Απόφασης.

23. Όπου ο Επίτροπος κρίνει αναγκαίο, δύναται να τροποποιήσει το περιεχόμενο της παρούσας Απόφασης και των Παραρτημάτων της, ιδίως μετά την έκδοση σχετικών οδηγιών /συστάσεων /κατευθυντήριων γραμμών /ανακοινώσεων ή άλλων ερμηνευτικών κειμένων από την Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη τις μελλοντικές εξελίξεις στη νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, μετά από διαβούλευση με την Επιτροπή Προστασίας του Ανταγωνισμού.

Έναρξη Ισχύος.

24. Η παρούσα Απόφαση τίθεται σε ισχύ από την ημερομηνία δημοσίευσής της στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας.

Παράρτημα Ι

(Άρθρο 22 Περιεχόμενο Συνοπτικού Προσχεδίου Απόφασης Ορισμού και Ανάλυσης Σχετικής Αγοράς)

1. Περίληψη Απόφασης

2. Νομοθετικό Πλαίσιο

Α. Κοινοτικό Δίκαιο

Β. Κυπριακό Δίκαιο

3. Σχετική Αγορά

Α. Δομή Αγοράς

Β. Ανάλυση Ζήτησης

Γ. Ανάλυση Προσφοράς

Δ. Γεωγραφική Αγορά

Ε. Συμπεράσματα

4. Ανάλυση Αποδοτικότητας του Ανταγωνισμού

Α. Δομή Αγοράς

Β. Κριτήρια Δεσπόζουσας Θέσης

Β.1. Μερίδια Αγοράς

Β.2. Άλλα Κριτήρια Ισχύος στην Αγορά

Β.3. Περιορισμοί του Ανταγωνισμού

Β.4. Αντισταθμιστική Διαπραγματευτική Ισχύς

Γ. Αποτυχία της Αγοράς που Απαιτεί Ex Ante (εκ των προτέρων)

Ρυθμιστική Παρέμβαση

5. Συμπεράσματα

- A. Ορισμός Αγοράς
- B. Ανάλυση Αγοράς
- Γ. Καθορισμός Σημαντικής Ισχύος στην Αγορά

6. Προτεινόμενες Ρυθμιστικές Υποχρεώσεις

- A. Εφαρμοστέες Αρχές κατά την Επιλογή των Ρυθμιστικών Υποχρεώσεων
 - A.1 Κοινοτικό Δίκαιο
 - A.2. Έγγραφο του ERG σχετικά με τις Ρυθμιστικές Υποχρεώσεις
 - A.3 Κυπριακό Δίκαιο
- B. Φύση Αποτυχίας της Αγοράς η Οποία Πρέπει να Αντιμετωπισθεί με τις Ρυθμιστικές Υποχρεώσεις
 - B.1 Συγκεκριμένα Ζητήματα που Βλάπτουν τον Ανταγωνισμό
 - B.2 Συνέπειες του Ισχύοντος Ρυθμιστικού Πλαισίου
- Γ. Προτεινόμενες Ρυθμιστικές Υποχρεώσεις
- Δ. Αξιολόγηση Ρυθμιστικών Συνεπειών

7. Επόμενα Βήματα

- A. Διαδικασία και Χρονοδιάγραμμα
- B. Ερωτήσεις προς την Αγορά

Προσαρτήματα

Προσάρτημα 1 – Σχετικές Νομοθετικές Διατάξεις

Προσάρτημα 2 – Αποσπάσματα από τις Κατευθυντήριες Γραμμές σχετικά με τη Σημαντική Ισχύ στην Αγορά

Προσάρτημα 3 – Γνώμη της Επιτροπής Ανταγωνισμού

Προσάρτημα 4 – Στοιχεία της Αγοράς

Προσάρτημα 5 – Ότι άλλο Σχετικό

Παράρτημα II

(Άρθρο 22 Περιεχόμενο Προσχεδίου Απόφασης Ορισμού και Ανάλυσης Σχετικής Αγοράς, Καθορισμού Σημαντικής Ισχύος στην Αγορά και Πρόβλεψης Ρυθμιστικών Υποχρεώσεων για τις Σχετικές Αγορές)

1. Περίληψη Απόφασης

2. Νομοθετικό Πλαίσιο

- A. Κοινοτικό Δίκαιο
- B. Κυπριακό Δίκαιο
- Γ. Έγγραφο του ERG σχετικά με τις Ρυθμιστικές Υποχρεώσεις

3. Σχετικές Αγορές

- A. Απαντήσεις στη Διαβούλευση
- B. Συμπεράσματα επί του Ορισμού Αγορών

4. Ανάλυση Αποδοτικότητας του Ανταγωνισμού

- A. Απαντήσεις στη Διαβούλευση
- B. Συμπεράσματα σχετικά με τον Καθορισμό Σημαντικής Ισχύος στην Αγορά

5. Επιλογή Ρυθμιστικών Υποχρεώσεων

- A. Απαντήσεις στη Διαβούλευση
- B. Συμπεράσματα σχετικά με τις Κατάλληλες Ρυθμιστικές Υποχρεώσεις

6. Διάταγμα του Επιτρόπου

Προσαρτήματα

Προσάρτημα 1 – Σχετικές Νομοθετικές Διατάξεις

Προσάρτημα 2 – Αποσπάσματα από τις Κατευθυντήριες Γραμμές σχετικά με τη Σημαντική Ισχύ στην Αγορά

Προσάρτημα 3 – Γνώμη της Επιτροπής Ανταγωνισμού

Προσάρτημα 4 – Στοιχεία της Αγοράς

Προσάρτημα 5 – Ότι άλλο Σχετικό